

35

BOIXAC / CALÈNDULA

CALENDULA OFFICINALIS

MIQUEL BIARNÉS

DESCRIPCIÓ:

planta herbàcia, aromàtica, glandular, la tija acostuma a tenir de 20 a 55 cm, és erecta o procumbent, ramificada i generalment amb fulles gairebé fins a l'extrem superior. Les fulles són alternes, simples, oblongues-lanceolades. Les flors, que es tanquen de nit i s'obren a l'alba són ligulades i grogues o ataronjades, amb una floració d'abril a novembre i en llocs idonis dura pràcticament tot l'any.

ÚS I PROPIETATS:

Ús: fulles i flors, encara que es pot utilitzar la planta sencera.

Propietats: Conjuntivitis i prurit ocular (picor dels ulls), fer una infusió i la usarem com a col·liri. Acne i pell sensible, rosàcia. Ulceracions i irritacions cutànies dermatitis i dermatosis. Durícies i Berrugues. Asma i Tos.

Picades d'insectes o de meduses, posarem un apòsit o cataplasma a la zona afectada i després podrem aplicar crema de boixac. Ferides, Cremades i Cicatrius. Furóncols netejarem la zona amb una infusió o posarem cataplasma.

Amenorrea i Dismenorrea, prendrem infusions de boixac una setmana ans que ens hagi de baixar la regla, això ens ajudarà a regular-la i disminuir el dolor.

Prurit vaginal i micosis vaginal fer irrigacions amb infusió. Palpitacions, Insomni i Angoixa. Hipertensió. Millora la circulació perifèrica i és vitamínica. Antigament es feia servir contra l'escròfula infantil.

MÈTODE DE PREPARACIÓ:

En infusió per a rentar les zones i fer-ne un col·liri.

Oli de calèndula: es fa per maceració, a partir de posar les flors prèviament assecades en un oli vegetal, normalment es fa servir oli de gira-sol o d'ametlles, després es filtra i l'oli resultant és l'oli o extracte de calèndula. Els seus pètals molt matxucats es poden usar com talc pels bebès.

CONTRAINDICACIONS I PRECAUCIONS:

Té una toxicitat molt discreta que sols es manifesta en prendre'n grans quantitats.

CULTIU I ON LA PUC TROBAR

El boixac de camp creix als prats de pastura i als camps de conreu, és una herba comuna a les zones solejades i semi humides, també es pot sembrar. Les flors fan una olor desagradable i tenen un gust amarg, les inflorescències en capítols fan de 3 a 5 cm d'ample i presenten un color groc ataronjat. Es conrea molt sovint en jardins, com a planta ornamental i des de fa segles s'utilitza com a planta medicinal per les seves qualitats terapèutiques.

OBSERVACIONS I CURIOSITATS

Aphidius ervi , un dels insectes que s'allotja a les flors és un himenòpter que es menja els pugons.